

I Betragtning af det nye, der nu foreslaas indført i Loven, om hvilket man kunde ønske en nærmere Drøftelse, og ligeledes i Betragtning af Ministerens deraf følgende udvidede administrative Myndighed maa vi ønske Lovforslaget henvist til Behandling i et Udvalg. I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne tilsige vor Medvirken til videre Behandling og Fremme af Lovforslaget.

Jørgen Møller: Ved Behandlingen af Fremmedloven her i Rigsdagen for Aar tilbage har jeg udtalt mine Betænkeligheder ved den Maade, hvorpaa Loven blev administreret, en Maade, der efter min Mening ikke altid var lige human, i Særdeleshed ikke overfor en hel Del Personer i Sønderjylland, som ikke havde erhvervet dansk Indfødsret i Henhold til Fredstraktaten og derfor faldt ind under denne Lov. Det er imidlertid med Tilfredshed, jeg i Dag kan konstatere, at der i det sidste Par Aar administrativt er sket en Vending til det bedre; de mange Klager fra tidligere Tid er saa godt som forstummet, selv om der naturligvis endnu kan være en eller anden, som føler sig forurettet. For de Personer, som er født i Sønderjylland og har haft fast Ophold der siden Genforeningen uden dog at erhverve Indfødsret, er der for et Par Aar siden indført visse Lempelser i Tilsynet, visse Paslempelser, ligesom der ogsaa er taget et vist Hensyn til Personer, som er født i den saakaldte 2den Zone. Jeg hilser med Tilfredshed denne Imødekommenhed, fordi den ligesom har virket beroligende paa den Del af Befolkningen, som tidligere benyttede Regeringens eller Politiets Optræden til at nedsætte Danmarks Politik i offentligt Omdømme. Antallet af de Personer, som har maattet udvises her fra Landet, har heldigvis været dalende i de senere Aar.

Naar man imidlertid ikke mener at kunne komme bort fra den Form for Lovgivning, som her paa ny er til Revision, er det naturligvis begrundet i de Forhold, som er raadende i visse andre Lande, fra hvilke man, hvis vore Grænser blev fuldstændig aabnet, kunde vente en alt for stærk Invasion, noget, som Landet naturligvis ikke kunde tage imod i en Tid som denne, da der er saa stor Arbejdsløshed. Men dernæst maa Ministeriet eller Regeringen naturligvis kunne udvise fremmede Personer her fra Landet, naar deres Forhold giver Anledning dertil. Jeg maa indrømme, at jeg er ikke glad for den Vending, der bruges i § 2; naar hans Forhold giver Anledning dertil, thi det afhænger naturligvis altid af, hvad der

indberettes, og hvorvidt Regeringen eller den til enhver Tid siddende Justitsminister vil undersøge de paagældende Sager til Bunds og undersøge, om der er Grund til, at den paagældende ikke vedvarende kan opholde sig her i Landet.

Lovforslagets § 4 indfører, som allerede omtalt af den ærede Ordfører for Venstre, en skarpere Kontrol, som, efter hvad man kan skønne af Bemærkningerne til Lovforslaget, er dikteret af Statspolitiets Erfaringer i de senere Aar.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at § 6 havde en noget mere tilspidset Form end den tidligere Bestemmelse, og det kan ogsaa se saaledes ud; eftersom der nu i Regelen kun vil blive givet Opholdstilladelse for 3 Maaneder. Men der kan jo — og det bør man lægge Mærke til — under særlige Forhold gives Opholdstilladelse for et længere Tidsrum. Saaledes opfatter jeg det i hvert Fald, naar der staar, at man „ikke uden særlig Tilladelse“ kan blive her i Landet ud over et Tidsrum af 3 Maaneder. Jeg ved da ogsaa fra de forløbne Aar, at Folk, der har faaet Indrejsetilladelse her til Landet for 3 eller 6 Maaneder, efter Udløbet af den Tid har søgt om forlænget Opholdstilladelse og har faaet den bevilget. I hvert enkelt Tilfælde maa det naturligvis undersøges, om Andragendet kan imødekommes.

Endelig vil jeg knytte et Par Bemærkninger til § 8, den gældende Lovs § 19. Hvorvidt de Kontrolforskrifter, der her omtales, vil føre til et godt Resultat, har jeg hørt enkelte ærede Medlemmer af det høje Ting udtale sig noget tvivlende om, og det er ogsaa muligt, at de ikke er helt træffende, at de ikke rummer alt, hvad de skal. Men da der nu er foreslaaet Udvalgsbehandling, kan vi muligvis ogsaa drøfte dette Spørgsmaal i Udvalget.

Jeg skal da paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling.

Godskesen: For saa vidt Lovforslaget gaar ud paa at forlænge Gyldigheden af Loven af 29. Marts 1924, er der formentlig ingen Anledning til at diskutere det; det følger vel ganske af sig selv, at man maa gaa dertil. Der er jo imidlertid en Række nye Bestemmelser i Lovforslaget. Jeg vil sige, at jeg slutter mig til Tanken i disse Bestemmelser; men jeg tror ikke, der for Øjeblikket er Grund til at gaa nærmere ind paa Enkelthederne. Jeg hører jo nemlig nu, at Sagen skal i Udvalg, og vi vil da der faa Lejlighed til at drøfte alle disse Enkeltheder og vel ogsaa faa Lejlighed til